

SŮL NAD ZLATO

Přepsal Oldřich Med, SDB

Osoby a obsazení

Král Dobromil

Lesana

Šárka

Maruška

1. rádce

2. rádce

Babička Dobrodějka

Hajný

Dřevorubec

Komorník

Kuchař

PRVNÍ DĚJSTVÍ

/sál s trůnem /

Výstup 1.

- Král sedí na trůnu, komorník stojí u dveří*
- Král Komorníku, zaříd', ať přijdou moji rádcové.
Rádcové se na zavolání komorníka ihned dostaví do sálu
Moji milí rádcové! Mám velké starosti. Jsem už příliš starý a přestalo mne bavit kralovat. Co je to za život? Chtěl bych už taky jednou vyrazit, jako ostatní penzisti, třeba na ryby nebo na pivo. Rozhodl jsem se předat žezlo někomu mladšímu, ale teď jde o to, komu.
1. rádce Vaše královská Milosti, je nám velice líto, že chcete opustit trůn... Takže vy od nás chcete poradit, komu máte trůn předat.
2. rádce Vládu nad naším královstvím může převzít jenom ten, kdo bude opravdu zodpovědný. Nejlépe nějaký muž.
1. rádce Bohužel, žádného syna nemáte...
2. rádce Takže zřejmě to musí být jedna z vašich tří dcer.
- Král Nojo, ale která?
1. rádce Máte nejstarší dceru Lesanu, prostřední Šárku a nejmladší Marušku.
2. rádce Ale která z nich...? Kdyby tu byli ti synové, bylo by to jasné. Nastoupí nejstarší. U žen to je jiné. Tam musí rozhodnout kvalita.
1. rádce Ale podle čeho poznáme, která má potřebné kvality, když jsou všechny tři stejně krásné?
2. rádce Kdo je chytrý, rad'! Dobrá rada nad zlato, říká přísloví. Teď jsme v pěkné kaši.
- Kuchař *vběhne do sálu*
Mluvil tady někdo o jídle?
- Král: Ne! Ale počkej, když už jsi tady... Co bude dnes k obědu?
1. rádce Náš rozum na to nestačí. Budete to muset, pane králi, rozhodnout sám, protože váš rozum je nade všechny rozumy.
- Kuchař Nadívaný bažant s pštrosími vejci naměkko.
- Král Dobrá, už se těším.
Moudře jste promluvili, moji milí rádcové, co bych si bez vás počal. Vaši radu přijímám. Rozhodnu sám...
Ale nebude to jen na mně - mé dcery samy rozhodnou, která z nich to bude. Zeptám se jich, která mě má nejraději.
- Zatleská*
- Komorník *objeví se ve dveřích*
K službám Vaše královská milosti, co si račte přát a poroučet?
- Král Odejdi.
Komorník odchází...
Ne ty! Kuchař!
Zavolej princezny!
- Komorník *pokloní se*
K službám vaše královská výsosti!
odejde

Výstup 2

- Předešlí, všechny tři dcery*
- Princezny se vyhrnou na jeviště. První je Lesana, druhá Šárka, třetí Maruška - ta zůstane skromně stát za prvníma dvěma.*
- Lesana Co si přeješ, náš královský otče, od nás - svých dcer?
- Král *slavnostně*

Milé dcery, zavolal jsem vás v předůležitě věci. Už se mi zprotivilo vládnout a starat se o poddané. Musí nastoupit někdo mladší. A protože Bohužel nemám syna. Musí to být některá z vás. Jenže já nevím, která z vás je pro to nejvhodnější. Rozhodne o tom vaše odpověď na moji otázku.

Chci vědět, která z vás mě má nejraději. Ale neodpovídejte mi hned!

Podívá se na hodinky

Máte na to tři minuty! My - totiž já a moji rádcové - odejdeme na chvíli do vedlejšího sálu. Vy zatím přemýšlejte.

všichni opustí sál

Vystup 3

princezny samotné

- Lesana Divím se, že s tím dělají takové cavyky. Vždyť je to jasné, nastupuje ten, kdo se dříve narodil. To Jsem já. Jsem nejstarší, a to každý ví. Já bych měla být královnou.
- Šárka Ne, královnou musí být ta nejhezčí. A o krásnou princeznu stojí každý princ. O tu se princové doslova perou. Královnou budu já!
- Lesana *k Marušce*
Co ty, Maruško? Proč se krčíš a nemluvíš? Víím, nemáš se čím chlubit. Přišla jsi na svět poslední a krásy jsi sebou mnoho nepřinesla. Jsi taková docela obyčejná. Ani se nechceš strojit. Jsi divná princezna a za královnou se věru nehodíš. Ani mluvit pořádně neumíš. Král přece musí mluvit a nahlas. A musí být na lidi přísný. Vždyť jde o budoucnost království.
- Maruška Já víím. Ale já ani vládnout nechci. Neuměla bych to. Ráda vám to přenechám. Podělte se o království vy dvě. Já bych beztak myslela více na poddané než na sebe a to by asi nebylo tatínkovi ani vám po chuti.

Výstup 4

Předešlé, král a rádcí

- Král *nahlédne do sálu*
Tak co? Máte všechno rozmyšlené?
volá rádce
Pojďte, rádcové, princezny nám řeknou, jak mne mají rády.
usedne na trůn
Tak, milé dcerušky, ven s odpovědí a ať je přímá a pravdivá. Jsem na ni velmi zvědav.
1. rádce Já také jsem zvědav.
2. rádce I já jsem zvědav.
- Komorník *nakloní se do sálu*
Já jsem také zvědav!
- Král *k Lesaně*
Takže začne nejstarší. Lesanko, jak ty mne máš ráda?
- Lesana *předstoupí před krále, hluboce se ukloní*
Tatíčku můj, ty jsi mi milejší než zlato!
- Král *zjevné potěšen*
Dobře, dobře, to se mi líbí. Jsi moudrá, kdybys řekla, že zlato je ti milejší než já, ani by mě nenapadlo korunovat tě královnou mé říše.
pak k Šárce
Teď promluv ty, má osvojená Šárko. Chci vědět, jak ty mne máš ráda.
- Šárka Mám tě ráda více než perly a drahé kamení.
- Král *rovněž potěšen*
Také pěkná odpověď.
K rádcům šeptem
Co je víc zlato, nebo drahé kamení?
Rádcové krčí rameny
No, nechme to na potom... Třeba to Maruška vyřeší ☺

obrácen k Marušce

Maruško, co ty stojíš skromně stranou? Přístup blíže. Jsi sice nejmladší, ale ráda mě můžeš mít nejvíc. Jak mne máš ráda?

Maruška *zatím co v sále vládne napjatě očekávání, přistoupí k otci, podívá se mu upřímně do očí a řekne s dětskou otevřeností*

Tatíčku drahý, já tě mám ráda jako sůl.

chce mu políbit ruku

Král *ruku odtrhne, zamračí se a nenechá si ji políbit*

No tak to si děláš legraci?! To je urážka mého královského majestátu!

Lesana Nevděčnice, tak málo miluješ svého otce? Sůl je ti víc než zlato a drahé kamení?

Maruška Ano, sůl je potřebná, zlato a drahé kameny nejsou potřebné.

dívá se rozpačitě kolem

Král Sůl! Sůl! Já mám cenu jenom jako sůl!

Kuchař doběhne se solí

Ale nechci... Nešťastná dcero! Ty jsi se zbláznila! Soli je v naší zemi, že nemá žádnou cenu!

Rozčileně ukáže prstem na dveře a křičí

Ven! Ven! Pryč ode mne, ať tě už nevidím. Nechoď mi na oči!

pak se zhroučí na sedadlo, zakryje si rukama oči a opakuje

Já jsem jenom jako sůl, sůl, sůl...

OPONA

DRUHÉ DĚJSTVÍ

chaloupka v lese, dvorek, hrubě dělaná lavička

Výstup 1

Drvoštěp sedí na lavičce a odpočívá, přes rameno má pilu, vedle sebe sekeru. Přichází hajný.

Hajný *přichází z lesa*

Dej Pán Bůh dobrý den, Jakube. Odpočíváš? Vždyť jsi ještě nic neudělal.

Drvoštěp I dejž to Pán Bůh, Mikuláši. Co ty zde děláš v tento ranní čas?

Hajný Celou noc jsem čekal na pytláky. Nepřišli. Jako naschvál. Byl bych je pořádně prohnal. Od tří hodin se brouzdám v mokré trávě. Našel jsem jejich oka na zajíce, ale chlapi nikde.

Drvoštěp To máš raději spát a nechat pytláky ať si něco chytí k obědu, ne?

Hajný Já ti dám, ty jeden! Kdoví, jestli také nepatříš mezi tu zlodějskou chásku?!

Drvoštěp Mohu tě ujistit, že jsem ještě nechytil ani jednoho zajíce, a kdybych ho chytil, tobě bych to jistě nahlásil, to víš!

oba se zasmějí

Výstup 2

předešlí a Maruška

Maruška *vychází z chaloupky oblečena jako po ránu ale upravená.*

Dej vám Pán Bůh dobré jitro!

Oba Tobě podobně, Maruško.

Hajný Jakpak ses vyspala?

Maruška Děkuji za optání. Dobře. Do růžova. Zde u lesa se dobře spí, je klid. Ptáci člověka uspávají, ptáci ho také budí. Však to znáte. Dnes jsem trochu zaspala a musím to dohánět. Babička je už dávno v lese. Sbírá léčivé byliny. Já je pak suším a třídím. Babička potřebuje mnoho bylinek. Chodí k ní lidé zdaleka široka.

Výstup 3

- předešlí a babička*
- Babička *přichází s košíkem bylinek*
Dej Pán Bůh dobré jitro. To jsou k nám hosté hned po ránu.
- Hajný Já jsem se zastavil cestou z ranní obchůzky. Jakub mne v lese stíhá, on jde zase do práce. Ono to nikdy neškodí, když člověk v této naší samotě s někým prohodí pár slov. Je tu sice hezky, ale schází nám společnost dobrých lidí.
- Babička Ale nelitujme. V kraji jsou na tom lidé hůř. Slyšela jsem, že všude vymizela sůl. Kraj je jakoby začarovaný. Každý tu svou zásobičku opatruje a schovává. Raději nikomu neříká, že má ještě trochu soli. Musí se šetřit každou špetkou.
- K Marušce*
- Ale Maruško, co tu tak stojíme na prázdno! Vidiš, co tu mám v košíku vzácných bylinek? Sluníčko začne topit musíme si pospíšet u všechno řádné roztřídit a rychle usušit. Uvadlé ztrácejí sílu a moc uzdravovat.
- Maruška Vezmu to do světnice a hned to dám na vály.
- bere košík s odnáší ho*
- Nebo to mám dát raději na pec? Možná, že dnes bude zataženo. Včera byly červánky.
- Babička Vidiš to, tak to bude lepší.
- Maruška zachází do baráčku*
- Hajný Mějte se tu dobře, babičko, my se zase někdy zastavíme.
- Drvoštěp Mějte se tu dobře a pozdravujte ještě Marušku.

Výstup 4

- babička a pak Maruška pro sebe*
- Babička Dnes bude pro nás obě smutný den. Ale nějak to přežijeme. Má to tak být. Nemohu ji nechat vyrůstat v lese, když musí naplnit své životní poslání jinde. Tak ať si jen jde a ať všude roznáší radost a spokojenost.
- Maruška *vyběhne z chaloupky*
Babičko, už jsem to všechno roztřídila, v peci jsem zapálila a bylinky dala nahoru. Teď už pomalu schnou! A budou sloužit lidem ke zdraví!
- Babička Máš pravdu dívenko. Ať to slouží lidem ke zdraví a nám k radosti, že jsme udělali něco dobrého. Jsem Maruško moc ráda, že jsi tady se mnou a že mi pomáháš. To víš, jsem už stará, a je mi s tebou dobře a veselo. Ale vše má svůj konec.
- Maruška Babičko, co jste to povídala o té soli? Snad jsem tomu dobře nerozuměla. Že v kraji není vůbec žádná sůl? Vůbec žádná?
- Babička Skoro žádná. Je to trest za to, že se plýtvá solí a že si jí nikdo neváží. Pamatuj si: sůl je nad zlato. Však jsi to dobře věděla. Dokonce jsi to říkala i svému otci. A kvůli tomu tě dokonce vyhnal ze svého zámku.
- Maruška Kdoví jak je u nás doma na zámku. Jestli ještě všichni žijí? Jak se jim vede?
- Babička *ukazuje na lavičku*
Sedni si tady má milá Maruško. Něco ti povím. Nejsem jen tak obyčejná babička. Vím toho mnoho, vím například, že i u vás na zámku je bída o sůl. Velká bída.
- Maruška To je divné, co vy všechno víte. Když jsem k vám přišla, hned jste mi řekla, proč přicházím, že mne tatínek král vyhnal z domu kvůli soli a že jsem mu řekla, že je mi milý jako sůl. Také jste věděla, že netoužím být královnou. Co ještě víte, co bych směla vědět?
- Babička Povím ti to, milé děvčátko, nelekej se toho. To je tvůj úděl. Odměna za to, že jsi dobrého srdce a nemyslíš si o sobě jako tvé sestry. Tvůj pobyt u mne skončil. Musíš se vrátit domů a stát se královnou. Tvůj otec ještě žádnou z tvých sester nekorunoval královnou, protože ani jedna toho nebyla hodná.
- Maruška Co to povídáte, babičko? To přece není možné. Tatínek mi řekl, abych mu už nechodila na oči.
- Babička Co král řekne, to také může odvolat. On dělá a zase odvolává zákony. Uvidíš, přijme tě s otevřenou náručí. On touží po tvém návratu a velmi ho sužuje, že neví kam ses poděla. Tvým úkolem je být dobrou královnou svému lidu. Začneš tím, že dáš lidu

sůl, aby mu chutnal chléb a jiné pokrmy. Bez soli nechutná člověku ani chléb ani život. Pamatuj si to dobře

Maruška se jde převlékat do domečku, aby byla připravena na návrat domů.

- Maruška *doprovázena babičkou nese v ruce uzlíček*
Babičko, ani nevíte, jak těžko se s vámi loučím. Nikdy vám nezapomenu, co jste pro mne udělala. Vždyť nevím, kam bych se byla poděla, nebýt vás. Ale co vy? Kdo vám bude pomáhat vařit, prát a na zahrádce pracovat?
- Babička Nestarej se, dítě. Někdo se o mne postará. Teď myslí jen na to, že se musíš vrátit k svému otci. Je velice smutný. Tvoje povedené sestřičky po tvém odchodu jen stále pořádaly zábavy a nic jiného nedělaly. Proto žádnou z nich neprohlásil královnou. Pochopil, že by přivedly království na mizinu. Teď lituje, že tě vyhnal do světa.
- Maruška Jak si mám počínat, až přijdu na zámek?
Babička Šaty máš chudobné, na hlavu si dáš šátek tak, aby ti nebyla vidět celá tvář. Ani tvůj otec tě nepozná v tom oblečení. Pozná tě, až se mu dáš sama poznat. Dvě věci jsem ti vložila do uzlíčku. Dej pozor, abys o ně nepřišla. Podívej se.
Ukazuje do uzlíčku
Tady máš pytlík se solí. Tu dáš tatínkovi. Uvidíš, jak se zaraduje, až ji spatří. To bude ta chvíle, kdy se mu dáš poznat jako jeho dcera, budoucí královna.
- Maruška Babičko vy jste tak hodná! Jak se vám odměním? Vezmu vás s sebou na zámek a budete stále se mnou! Že přijдете?
- Babička Milá moje, to nechme budoucnosti. Asi tu už dlouho nebudu. Ale ještě jednu věc jsem ti vložila do uzlíčku. Tady tuto hůlčičku
vytáhne ji
Dej si na ni pozor, je kouzelná. Až budeš mít za sebou setkání s otcem a on tě představí dvoru, pak bez velkého meškání půjdeš s tou hůlčičkou znovu do světa. Přejdeš tři hory a tři doly, až staneš před velikou strmou skálou. Vezmeš hůlku a třikrát a ní zaklepeš na skalní stěnu. Skála se ti otevře a vejdeš dovnitř. Vše kolem dokola se bude třpytit krystalky soli. Skála se už nezavře a lidé si budou moci odnášet tolik soli, kolik budou potřebovat.
- Maruška *plna nadšení a vděčnosti obejmě babičku a políbí ji na tvář*
Babičko zlatá, věřím vám každé slovo, už utíkám, abych splnila, co jste mi předpověděla.
Odchází a kyne babičce na pozdrav
Babička za ní hledí s tesklivým výrazem ve tváři. Hledí a zatím se opona pozvolna zavírá

OPONA

TŘETÍ DĚJSTVÍ

Kulisy jako v prvním dějství

Výstup 1

Král sám nervózně chodí trůnním sálem sem tam. Pak řekne rozzlobeně

- Král Kde jsou ti moji rádcové? Nechal jsem si je přece zavolat. Kde jsou?
Komorník *vejde*
Vaše královská milosti, vaši rádcové. Čekají na pokyn, aby směli vstoupit.
Král Ať už jsou zde! Už na ně čekám půl hodiny.

Výstup 2

Král a dva rádcové

1. rádcce Královská milosti, jsme zde a čekáme na vaše rozkazy.
Král Chci sůl!

Rádcové se podívají na sebe a pokrčí rameny

2. rádce Nevíme si rady. Můžeme jen svorně konstatovat, že sůl z našeho království vymizela.
1. rádce Prostě není a ani nebude. To je hrůza jíst všechno neosolené. Mně se už vůbec nechce jíst.
- Král Vidíte, jsme všichni se svým rozumem v koncích. Obyčejná sůl. Když jsme ji měli, vůbec nám nedošlo, jakou má cenu. Bezmála cenu života.
- odmlčí se*
- A já blázen,
bije se do čela
já kvůli tomu vyhnal vlastní dceru z domu. A vy jste k tomu mlčeli!
1. rádce No jo, už je pozdě. Co teď?
2. rádce Nevím!
1. rádce Dobrá rada nad zlato! Zlato máme, ale chybí nám sůl.
- Král Tím nám chybí všechno. Ubohá Maruško! Kde asi je? Co dělá? Jestli žije?
1. rádce Dejme ji znovu hledat. Přece se nepropadla do země.
2. rádce Vypišme cenu aspoň kilo zlata tomu, kdo ji nalezne a přivede zpět.
1. rádce Přidejme aspoň ještě pět největších drahokamů z královské pokladnice.
- Král Dejte vybubnovat třeba celý královský poklad, třeba celé království. Bez soli to beztak nemá cenu. Maruška měla něco, co my nemáme: měla zdravý selský rozum. Ta by nám teď pomohla, poradila by nám...
1. rádce Dáme příslušné rozkazy, aby se okamžitě rozjeli trubači do celé země a oznámili lidu naše rozhodnutí.
2. rádce Doufejme, že se najde...
potichu k hledišti
Mně už je sladké úplně protivné...
1. rádce Nezoufejte, milostivý králi. Oni ji vypátrají a zas bude dobře v celé naší zemi.
Rádcové odcházejí

Výstup 3

král sám, přichází komorník a uvádí kuchaře

- Komorník Vrchní kuchař.
- Kuchař *vstoupí a hluboce se ukloní*
Milostivý králi, není sůl. Už není ani špetka.
- Král No a co? Mám ji snad vyčarovat? Není, není. Co je mi ostatně do toho? Já jsem král a mám své povinnosti. Ty jsi kuchař a máš zase své povinnosti. A to je vařit - dobře vařit.
- Kuchař Jenže je třeba také smažit a péct. Určité věci nelze připravit bez soli. Pak jste, tuším, zapomněl, že jste nařídil vystrojit hostinu. Hostina má být dnes večer. Máme pozabíjených spoustu kuřat, krocánů, bažantů, zajíců, ale jak je připravit, aby se to dalo jíst? Přece to nemohu ocukrovat!?
- Král *zamyslí se*
To opravdu nemůžeš. Na to můj královský rozum nestačí. Nejraději bych se už té nemožné vlády vzdal. Odejdi.
- Kuchař Odcházím, ale musím podotknout, že slazená kuřata, krocany, bažanty a zajíce nelze hostům servírovat. Byla by z toho defenestrace.
Hluboce se ukloní a odejde

Výstup 4

Král, komorník a Maruška

- Král Jsem zničen. To je na zbláznění. Sůl. Není sůl a království je v koncích...
- Komorník Vaše královská milosti, u brány do zámku je nějaké venkovské děvče a prosí o audienci. Odháněli ji, ale ona si nenechá říct. Říká, že má pro krále velmi důležité sdělení, které nesnese odkladu.
- Král Velmi důležité sdělení? Pusťte ji do vnitř.

Komorník se ukloní a odejde

Děvče!? Co mi může říct důležitého nějaké děvče? S důležitými zprávami přicházejí jen poslové. Přijíždějí na koních!

Komorník Děvče! Maruška byla děvče, ale měla rozumu víc než já a moji rádcové dohromady.
oznamuje Marušku – mluví k Marušce
Prosím! Můžeš vstoupit. A slušně se chovej! Pěkně pozdrav a polib králi ruku.
ke králi

S vaším dovolením odcházím a budu na ni čekat na schodišti.

Maruška vstoupí, jak byla ustrojena při loučení s babičkou. Hlavu má zakrytou venkovským šátkem. Ukloní se, ale nic neříká.

Král Kdo jsi a jak ti říkají, děvče?

Maruška Jsem obyčejné děvče a bydlím s babičkou v lese. Jmenuji se Maruška.

Král Maruška! Já jsem měl také Marušku. Byla moc hodná. Ale pověz mi, co si přeješ, nebo co přinášíš. Máš prý pro mne nějaké sdělení. Něco důležitého.

Maruška Nic zvláštního vám nemám vyřídit. Jen pěkné pozdravení od babičky a odevzdat vám tady tento malý dáreček.

vytáhne z uzlíku žejdlíček se solí a podá jej králi

Král *vztáhne po něm ruku a řekne*

Co je to?

Maruška Je to sůl.

Král Sůl...? A jenom tak málo?

Maruška Myslíte, že vám nebude stačit?

Král Ale o mě vůbec nejde.... Jde o ty chudáky poddané.

Maruška Pokud myslíte na své poddané, tak soli je dost... Žejdlíček je bezedný a babička mi vyzradila, kde je obrovská solná jeskyně, která dá sůl i tomu nejposlednějšímu z vašeho království.

Král sype sůl jako v pohádce Byl jednou jeden král.

Král Kdo vlastně jsi? Máš jméno jako moje dceruška a zdá se, že máš i její podobu.

Maruška *odhodí šátek*

Jsem Maruška. Tvoje Maruška.

Král *Jako když se probudí ze sna a vykřikne*

Maruško!

přítiskne si její hlavu na srdce

Maruško! Dceruško moje nejmilejší! Ty ses vrátila? Odpouštíš mi to všechno?

Maruška Nikdy jsem se ne tebe tatínku nezlobila, jen mi to bylo hrozně líto. Ale jsem zase u tebe a jsem tomu ráda. A už pořád zůstanu v tvém království.

Král Ne v mém království, ale v tvém království, protože tě ještě dnes prohlásím za královnu.

rozběhne se ke dveřím sálu, vezme zvonec a zvoní jako na poplach

Hned to oznámím celému paláci a pak celému království, pak třeba celému světu.

Výstup 5

předešlí, komorník, rádcové, kuchař, prostě kdekdo...

Komorník Co se děje? Co se stalo?

Král Rychle svolaj celý hrad. Mám pro všechny důležité oznámení. Našla se sůl! Našla se sůl!

Komorník *popadne zvonec a zvoní a křičí*

Našla se sůl! Našla se sůl!

Král *zatím, co se pomalu plní jeviště herci i dalšími lidmi, oznamuje i obecnostvu radostnou zprávu*

Máme sůl, ale hlavně máme radost z návratu Marušky. Připojte se i vy k naší radosti a oslavujte návrat soli do naší říše. A návrat té, která nám bude od nynějška kralovat. Vždyť sůl je symbol moudrosti.

obrácen k lidem na jeviště

Moji poddaní! Oznamuji vám radostnou novinu. Máme sůl. A také se mezi nás vrátila moje nejmladší dceruška Maruška, kterou dnes před vámi ustanovuji za královnu. Je

sice z mých dcer nejmladší, ale je nejmoudřejší a nejhodnější. Budete s ní jistě všichni spokojeni.

všichni propuknou v radost a jástot. Všichni jí gratulují. Jen její sestry stojí jako zkropené

Maruška *přistoupí k sestrám*

Kde jste, sestřičky moje? Nebuďte smutné. Vrátime se všichni k lásce a svornosti! Nikdy jsem netoužila po královské koruně a ani teď bych o ni nestála, kdyby to nebylo k dobru nás všech.

obejme sestry

Král *utírá si zaslzené oči*

Kuchaři! Kuchaři!

Kuchař *také si utírá slzy. Pokleká a řekne*

Zde jsem, můj králi.

Král *vezme pytlík se solí a podává mu jej*

Tu máš, ať se mají kuřata, krocani, bažanti a zajáci dobře a ať jsou dobří a chutnají také nám všem.

Kuchař *plný radosti*

Udělám, vaše milosti, všechno, abych nemusel ta zvířátka posypávat cukrem.

Všechny vás zvu na dnešní hostinu. Bude samozřejmě na počest naší milé a drahé královny Marušky!

Král A všichni si budeme pamatovat, že sůl je nad všechno zlato!

všeobecné nadšení, tleskání, jásání a přitom král vsadí Marušce na hlavu aspoň symbolicky královskou korunu. Když jástot trochu utichne

Opona pomalu padá